

18 - పదునెనిమిదవ దశకము

॥ పృథుచరితము ॥

జాతస్య ధ్రువకుల ఏవ తుంగకీర్తేః

అంగస్య వ్యజని సుతస్య వేననామా ।

తద్దోషవ్యధితమతిస్స రాజవర్యః

త్వత్పాదే నిహితమనా వనం గతోఽభూత్ ॥

(18.1)

పాపోఽపి క్షితితలపాలనాయ వేనః

పౌరాద్యైరుపనిహితః కరోరవీర్యః ।

సర్వేభ్యో నిజబలమేవ సంప్రశంసన్

భూచక్రే తవ యజనాన్యయం న్యరౌఢీత్ ॥

(18.2)

సంప్రాప్తే హితకథనాయ తాపసౌఘే

మత్తోఽన్యో భువనపతిర్న కశ్చనేతి ।

త్వన్నిందావచనపరో మునీశ్వరైస్తైః

శాపాగ్నౌ శలభదశామనాయి వేనః ॥

(18.3)

తన్నాశాత్ ఖలజనభీరుకైర్మునీంద్రైః

తన్నాత్రా చిరపరిరక్షితే తదంగే ।

త్యక్తాఘే పరిమథితాదఘోరుదండాత్ -

దోర్దండే పరిమథితే త్వమావిరాసీః ॥ (18.4)

విఖ్యాతః పృథురితి తాపసోపదిష్టైః

సూతాద్యైః పరిణుత భావిభూరివీర్యః ।

వేనార్త్యా కబలితసంపదం ధరిత్రీం

ఆక్రాంతాం నిజధనుషా సమామకార్షీః ॥ (18.5)

భూయస్తాం నిజకులముఖ్యవత్సయుక్తైః

దేవాద్యైః సముచితచారుభాజనేషు ।

అన్నాదీన్యభిలషితాని యాని తాని

స్వచ్ఛందం సురభితనూమదూదుహస్తవమ్ ॥ (18.6)

ఆత్మానం యజతి మఖైస్త్వయి త్రిధామన్

ఆరభే శతతమ వాజిమేధ యాగే ।

స్పర్థాశుశ్యతమఖ ఏత్య నీచవేషో

హృత్వాశ్వం తవ తనయాత్ పరాజితోభూత్ ॥ (18.7)

దేవేంద్రం ముహురితి వాజినం హరంతం

వహ్సా తం మునివరమండలే జుహూషా ।

రుంధానే కమలభవే క్రతోస్సమాప్తా

సాక్షాత్ త్వం మధురిపుమైక్షథాః స్వయం స్వమ్ ॥ (18.8)

తద్దత్తం వరముపలభ్య భక్తిమేకాం

గంగాతే విహితపదః కదాపి దేవ! ।

సత్రస్థం మునినివహం హితాని శంసన్

ఐక్షిష్టాః సనకముఖాన్ మునీన్ పురస్తాత్ ॥ (18.9)

విజ్ఞానం సనకముఖోదితం దధానః

స్వాత్మానం స్వయమగమో వనాంతసేవీ ।

తత్తాద్యక్ పృథువపురీశ! సత్వరం మే-

రోగౌఘం ప్రశమయ వాతగేహవాసిన్ ॥ (18.10)

॥ ఇతి పృథుచరితము అను పదునెనిమిదవ దశకము సంపూర్ణము ॥